

3 i påsktiden

Psalmer: 157, Ps23, 558, 472, 15, 59

Texter: Jer 23:3-8, 1 Petr 5:1-7, Joh 10:22-30

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Jesus, vår Frälsare, öppna våra sinnen och sänd din Ande så att vi tar emot ditt ord och bevarar det i våra hjärtan. Amen.

Vår predikotext finns i Johannes 10:e kapitel och ansluter direkt till händelserna i det nionde. I Johannes 9:e kapitel finns redogörelsen för hur Jesus botar en som var född blind. Fariseerna drev ut honom men Jesus sökte upp honom och tog vård om honom, och ledde honom fram till en rätt bekännelse. Vi ser i den berättelsen hur den gode Herden arbetar.

I Johannes 10:e kapitel identifierar sig Jesus som den gode Herden som är beskriven i den 23:e psalmen. Och han går ett steg längre än psalmen och förklarar att han ger sitt liv för fåren - att han har makt att ge sitt liv och ta det tillbaka. Det uppdraget har han fått av Fadern.

Efter de orden blev det på nytt splittring bland judarna. Många av dem sade: "Han är besatt och galen. Varför lyssnar ni på honom?" Andra sade: "Så talar inte en som är besatt. En ond ande kan väl inte öppna ögonen på blinda?"

Sedan kom tempelinvigningens högtid. När Jesus gick fram och tillbaka i Salomos pelarhall i templets förgård blev han omringad av judarna. De stängde vägen för honom och frågade: "*Hur länge vill du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet till oss!*" Det var en fientlig fråga. Det var en lögn att påstå att orsaken till deras ovisshet låg hos Jesus. Han hade inte alls varit otydlig eller hållit dem i ovisshet. Jesus svarade dem: *Jag har sagt er det, och ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min Faders namn vittnar om mig.*

Jesus hade klart och tydligt sagt att han var sänd av Fadern. Det hade han sagt vid flera tillfällen. Han hade klart och tydligt gjort anspråk på att vara en gudomlig person, ett med Fadern, sänd av Fadern för att göra hans vilja. Men de hade vägrat tro på honom. När han sagt det efter brödundret hade de inte stått ut med att höra honom, när han sagt det efter att ha botat den lame vid Betesda ville de döda honom, när han sagt det efter att ha räddat äktenskapsbryterskan från stening hade de tagit upp stenar för att döda honom, och när han nu bekräftade det skulle de än en gång ta upp stenar för att försöka döda honom.

Men om de inte trodde honom på orden så borde de tro på grund av gärningarna. Jesus hade botat den lame vid Betesdammen och den blindfödde. Det hade inte skett långt borta utan mitt i Jerusalem inför många vittnen. De hade själva undersökt saken och hållit vittnesförhör. Jesus hade utfört gudomliga gärningar inför deras ögon. Dessa gärningar vittnade klart och tydligt om att Jesus var en gudomlig person. Men de trodde ändå inte på honom. Den ultimata gärningen som vittnade om honom skulle snart komma. I nästa kapitel, det elfte kapitlet skildras hur Jesus uppväcker Lasarus. Men inte heller det kunde smälta deras hårda hjärtan.

Jesus förklarar varför de inte trodde: ... *ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får.* Det är en förklaring som gäller många. Men det finns också en annan förklaring till varför människor inte tror. *Hur skulle de kunna tro på den som de inte har hört,* frågar Paulus i Romarbrevet. Svaret är underförstått. Ingen kan tro som inte fått höra evangeliet. Men i kristna länder, där människor hört men ändå inte tror så är dessa ord tillämpliga: *ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får.*

Jesus beskriver Guds sanna barn och de rika välsignelser de äger. Jesus riktade sig till sina fiender. En parallell till detta finns i Bibelns tredje kapitel, jag tänker på det första löftet. Gud riktade sig till djävulen. Orden som vi kallar ett löfte är egentligen en dom över djävulen som lurade våra första föräldrar. Men den domen är samtidigt en stor tröst för alla generation efter generation. Så är det på flera ställen i Bibeln. Här återigen hör vi ord som riktar sig till Guds fiender men som är till stor tröst för oss. Jesus sa: *Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv, och de ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand.*

Budskapet är samtidigt både lag och evangelium. Det är ett glatt budskap för alla som tror på Jesus. Samma ord avslöjar att fienderna inte är Guds barn. Beskrivningen av Guds barn passar inte in på dem. Beskrivningen av Guds barn visar även allt vad fienderna inte är, vad de inte gör och vad de inte har. De lyssnar inte till Jesu röst och de har därför inte heller den trygghet och rika välsignelse han ger. De äger inte löftet om evigt liv utan ska gå evigt förlorade om de blir kvar i sin otro.

Men vi ska akta oss för att visa förakt för någon, inte heller för Jesu fiender, dåtida eller nuvarande, för vi har inget att berömma oss av själva – inte inför Gud. Det beror inte på oss att vi fått rätt att bli Guds barn och tillhöra Jesu hjord. Nej, det heter i Psalm 100: *Besinna att HERREN är Gud. Han har gjort oss och inte vi själva. Vi är hans folk och får i hans hjord.*

Jesus säger vad han gör för dem och ger åt dem. *Jag känner dem... jag ger dem evigt liv... ingen ska rycka dem ur min hand.* På dessa ord ska vi grunda vår visshet om frälsningen. Vi ska grunda vår visshet på Kristi kärlek och trofasthet. Han har i sin kärlek utvalt oss, frälst oss från våra synder och bevarar oss till evigt liv. Inga fiender eller faror, ja, inte ens djävulen eller döden, kan rycka oss ur hans hand.

Men judarna tycket nog att Jesu makt inte var så imponerande, även om de sett under. Men de såg inte hans majestät. Hans yttre gestalt liknade en tjänare. Jesu fiender tänkte nog att det måste vara möjligt att beröva honom ett och annat. Ja, att det gick att beröva honom själva livet. De tänkte väl att hans får snart skulle skingras sedan de röjt honom ur vägen.

Men Jesus förklarar i förväg att deras plan skulle misslyckas. Jesus sa: *Min Far som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand.* Även Jesu fiender trodde att Guds barn var helt trygga, inneslutna i Faderns kärlek och beskyddade av hans allmakt. Det var bara det att de tog miste på vilka som var Guds barn, de misstog sig också på den Fadern sänt. Men Jesus sa till dem: *Jag och Fadern är ett.*

Jesus är Guds Son som blivit människa. Han är ett med Fadern i väsen, allmakt, och gudomlig gärning. Jesus har all makt i himlen och på jorden. Kristi får och hjord är helt trygga i hans hand. Faderns och Sonens hand är en och samma gudomliga, allsmåktiga hand.

Honom ska vi höra och följa och honom ska vi förtrösta på. Vi får säga som lärjungarna: *Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds Helige.* Vi är trygga i hans allsmåktiga hand. Vi behöver inte vara rädda för någonting, för vi vet hur det ska sluta. Ingen fiende, varken syndens, dödens eller djävulens makt - än mindre människor - förmår skilja oss från Kristi Jesu kärlek. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, lär oss att alltid vara tacksamma över att du gjort oss till ditt folk och över alla välsignelser du ger oss. Lär oss också följa dig och vara så till sinnes som du är. Lär oss vittna om din frälsning, klart och tydligt och utan rädsla. Amen.